

ριθ. 10037.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ.

Διακηρύττει

Οί κκ. Γεώργιος Λογοθέτης δικηγόρος κάτοικος Αθηνών, ενεργών δι' εαυτὸν καὶ τοὺς κκ. Λουκᾶν Κατσίναν βουλευτὴν καὶ κάτοικον Θηβῶν, Ἰωάννην Μήλιον πρόξενον τῆς Ἑλλάδος διαμένοντα ἐνταῦθα καὶ Ἀργύριον Ψιλλόπουλον δημογεγραμμένον κάτοικον Χαλίων τῆς Αὐλίδος, Ἀντώνιος Βλαχὸς κτηματίας, κάτοικος Αθηνῶν, ενεργῶν δι' εαυτὸν καὶ τὸν κ. Ἀλέξανδρον Α. Πατσᾶν βουλευτὴν Ξεροχωρίου κάτοικον Αθηνῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 11 τρ. μ. πρὸς τὴν νομαρχίαν ταύτην αἰτήσεως τῶν καταχωρισθείσων ὑπὸ τὸν αὐτ. ἀριθμὸν 386 τοῦ βιβλίου τῶν μεταλλείων, ἐξειτούνται τὴν παραχώρησιν τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἀνακαλυφθέντος μεταλλείου γαιανθράκων, κειμένου ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῶν κ.κ. Ι. Δ. Τζιώτη κλπ. διὰ τῆς ἀπὸ 4 Αὐγούστου ε. ε. αἰτήσεως τῶν, δηλωθέντος χώρου, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 845 ε. ε. διακήρυξις τῆς νομαρχίας ταύτης καὶ ἐπὶ τῶν θέσεων Ἀνωφορίτης κτλ. τοῦ δήμου Αὐλίδος τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν, ἀναφέροντες ῥητῶς ὅτι

α) Αἱ αἰτούμεναι πρὸς παραχώρησιν θέσεις ἔχουσιν ἔκτασιν μὲν ἐκ στρεμμάτων 8,000, ὅσα δὲ αὐτῶν εἰσὶ τὰ ἑξῆς: Ἀνατολικῶς μὲ φρούριον Καρμαδαβὰ καὶ θάλασσαν, Ἀρκτικῶς ἄγιον Μενᾶν καὶ Σωρὸν, Δυτικῶς κορυφὴν τοῦ ὄρους Κτύπα καὶ Μεσημβρινῶς κορυφὴ λόφου παρὰ τὸν Ἀνωφορίτην μέρος τῆς δημοσίας ὁδοῦ πρὸς τὸν Ἀνωφορίτην καὶ θάλασσαν Χαλίων.

β) Οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Ι. Δ. Τζιώτη ὑποβληθέντα σχεδιαγράμματα (κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 τοῦ 1871 ἐγκύκλιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων) ὑπόσχονται νὰ πληρώσωσι κατ' ἔτος πρὸς τὸ δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἐπ' ὀνόματί των τρεῖς λεπτά δι' ἑκάστον στρεμμά τῆς παραχωρηθησομένης ἔκτασεως τοῦ μεταλλείου φόρον, εἰ δὲ ἐκκατοστὸν τῆς δραχμῆς ἐπὶ τοῦ καθαρῶ προέοντος συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ νόμου ὑπόχονται προσέτι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸν παρὰ τῆς Κυβερτήσεως κανονισθεσόμενον τρόπον τῆς μεταλλεύσεως καὶ νὰ πληρῶσωσι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς ἐπιφανείας τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενον ποσοστὸν.

γ) Ἡ παρούσα διακήρυξις συνοδευμένη μὲ τὴν ἀπὸ 11 τ.μ. ἀναφορὰν τῶν αἰτούντων θέλει δημοσιευθῇ δι' ἐξόδων αὐτῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας *Ἀθήνη* καὶ *Ἑφ. τῶν Συζητήσεων*, θέλει δὲ τοιχοκολληθῇ τῇ φροντίδι τῶν δημάρχων Αθηναίων, Θηβαίων καὶ Αὐλίδος καὶ μένει ἐκτεθειμένη ἐπὶ τέσσαρες συνεχεῖς μῆνας εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ τῆς καὶ τοῦ δήμου Ἀθηναίων, εἰς Θέβας ἔθα διαμένει ὁ εἰς τῶν αἰτούντων καὶ εἰς Χάλια τοῦ δήμου Αὐλίδος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ περίμετρος τῆς πρὸς παραχώρησιν αἰτουμένης ἔκτασεως.

Πρὸς τοῦτοις ἡ παρούσα θέλει ἀναγινώσκεισθαι ἐπ' ἐκκλησίαις κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης τοιχοκολλήσεως Κυριακῆς μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Διαρκουσὶν δὲ τῶν δημοσιεύσεων τούτων, ἡ ἀναφορὰ τῶν αἰτούντων θέλει μένει ἐκτεθειμένη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς νομαρχίας πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ταχθείσης τετραμήνου προθεσμίας

ὑποβάλλονται εἰς τὴν νομαρχίαν ἐντὸς δεσὺ ἡμερῶν αἱ ἀπαιτούμεναι περὶ τῶν δημοσιεύσεων, τοιχοκολλήσεων καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις ἀναγνώσεων τῆς διακήρυξεως ταύτης ἀποδείξεις, καθὼς καὶ αἱ τοχὸν εἰς τὰς ἐντοπίους ἀρχάς ὑποβληθεσόμεναι ἀναφοραὶ τῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐνδιαφερομένων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1873.

Ο Νομάρχης καὶ α. π.

ὁ γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Θ. ΚΟΡΟΜΑΝΤΖΟΣ.

Πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ὁ ὑποφαινόμενος Γεώρ. Λογοθέτης δικηγόρος κάτοικος Αθηνῶν ενεργῶν δι' εαυτὸν καὶ τοὺς κυρίους Λουκᾶν Κατσίναν βουλευτὴν καὶ κάτοικον Θηβῶν, Ἰωάννην Μήλιον πρόξενον τῆς Ἑλλάδος διαμένοντα ἐνταῦθα καὶ Ἀργύριον Ψιλλόπουλον δημογεγραμμένον κάτοικον Χαλίων τῆς Αὐλίδος, Ἀντώνιος Βλαχὸς κτηματίας, κάτοικος Αθηνῶν, ενεργῶν δι' εαυτὸν καὶ τὸν κ. Ἀλέξ. Α. Πατσᾶν βουλευτὴν Ξεροχωρίου κάτοικον Αθηνῶν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς κ. νομάρχα, ὅπως ἐνεργήσετε νὰ παραχωρηθῇ πρὸς ἡμᾶς τὸ παρ' ἡμῶν ἀνακαλυφθὲν μεταλλεῖον γαιανθράκων.

Τὸ ἐν λόγῳ μεταλλεῖον κεῖται ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν ἐν τῷ δήμῳ Αὐλίδος, κατὰ τὰς θέσεις Ἀνωφορίτης κτλ., συνορεύεται δὲ ἀνατολικῶς μὲ φρούριον Καρμαδαβὰ καὶ θάλασσαν, Ἀρκτικῶς ἄγιον Μενᾶν καὶ Σωρὸν, Δυτικῶς κορυφὴ τοῦ ὄρους Κτύπα, καὶ Μεσημβρινῶς κορυφὴ λόφου παρὰ τὸν Ἀνωφορίτην μέρος τῆς δημοσίας ὁδοῦ πρὸς τὸν Ἀνωφορίτην καὶ θάλασσαν τοῦ χωρίου Χαλίων ἡ δὲ ὀλικὴ ἐπιφάνεια ἐκ στρεμμ. ὀκτὼ χιλιάδων κεῖται ἐντὸς τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἐνδὸς ἐξ ἡμῶν τοῦ Ἀλ. Α. Πατσᾶ, καὶ περιγράφεται εἰς τὰ εἰς τριπλοῦν συνταχθέντα διαγράμματα τὰ ὑποβληθέντα παρὰ τοῦ κ. Ι. Δ. Τζιώτη κτλ. διὰ τῆς ἀπὸ 4 Αὐγούστου ε. ε. ἀναφορᾶς τῶν, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 845 ε. ε. διακήρυξις τῆς β.π. ταύτης νομαρχίας. Ὑποσχόμεθα δὲ διὰ τῆς παρούσης μᾶς νὰ πληρῶνωμεν κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἐπ' ὀνόματί μας τρεῖς λεπτά δι' ἑκάστον στρεμμά τῆς παραχωρηθησομένης ἔκτασεως καὶ τὸν ἐπιπλέον προσδιορισθεσόμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλείου φόρον, καὶ εἰ ἐκκατοστὸν τῆς δραχμῆς ἐπὶ τοῦ καθαρῶ προέοντος συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ νόμου. Προσέτι δὲ νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὸν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κανονισθεσόμενον τρόπον τῆς μεταλλεύσεως, καὶ νὰ πληρῶνωμεν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς ἐπιφανείας τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον ποσοστὸν.

Ἀναφερόμενοι δ' εἰς τὰ ἀνωτέρω σχεδιαγράμματα (κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 τοῦ 1871 ἐγκύκλιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων) καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔκθεσιν, ἐπιφυλοσόμεθα νὰ ὑποβάλλωμεν προσεχῶς δείγμα τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἀνθρακορυχείου καὶ τὴν χημικὴν ἐκθεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1873.

Εὐπειθέστατοι δι' εαυτοὺς καὶ ὡς πληρεξούσιοι τῶν συνεταίρων τῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, ΑΝΤ. Σ. ΒΛΑΧΟΣ.

ΑΥΓΗ

Τιμή καταχ. δι' Έκαστον εἶχ. λ 40
 δι' ἑκάστην εἰδεομένην. εἰς 10 εἶχ. Δρ 3
 Πληρωμή καταχωρίσεως ἐν Ἀθήναις.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 200,000.

Διαιρούμενον εἰς 100,000 Γραμμάτια πρὸς
 Δρ. 2 ἑκάστον.

Λαχνοὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα εἴς.

Εἰς λαχνὸς 10000, πέντε λαχνοὶ ἀνὰ
 2000 ἑκάστος, εἴκοσι λαχνοὶ ἀνὰ 1000
 ἑκάστος, τεσσαράκοντα λαχνοὶ ἀνὰ 200
 ἑκάστος, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι λαχνοὶ ἀνὰ
 100 δραχ. ἑκάστος.

Ἡ ἑκκύβησις θέλει γένῃ εἰς Ἀθήνας
 τὴν 21 Μαΐου 1874.

Ἄν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκκύβεσσεως δὲν ᾔ-
 θελον εἰσθῇ διατεθειμένα ὅλα τὰ γραμ-
 μάτια, οἱ λαχνοὶ θέλουσι ὑποστῇ ἀνάλο-
 γον ἑπιτίωσιν.

Ἡ καταβολὴ τῶν λαχνῶν γίνεται
 ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ παραλαβὴ τοῦ ποσὸς τῶν λαχνῶν
 παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

3 τοῦ Καταστατικοῦ, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας κειμέν
 νη ἀπέναντι τοῦ κήπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν
 ὑπὸ τὴν νεόδμητον οἰκίαν τοῦ κ. Α. Μελά ἐπὶ προσωρινῇ
 ἀποδείξει τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν ἀπόντα Τριμίν κ. Δό-
 σιον συμβούλου κ. Ἀντωνίου Βλάχου, καθ' ἑκάστην ἀπὸ
 τῆς 9—10 ὥρας π. μ.

Ἀναμνησέσεται δὲ εἰς τοὺς κκ. Μετόχους, ἡ ἐν περι-
 πτώσει μὴ ἐγκλίρῃ πληρωμῇ διατάξις τοῦ Καταστατι-
 κοῦ καθ' ἣν εἰ καθυστέρησοντες ἀποβάλλουσι πᾶς ἐπὶ
 τῶν μετοχῶν αὐτῶν δικαίωμα.

Ἀθήναι 17 76ρίου 1873.

Ὁ Διοικητὴς
 ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

ΔΕΛΤΑΦΟΡΑ.

Πληροφορούμεθα ὅτι τεσσαράκοντα περίπου Ψαρι-
 ναὶ εἰκογένηται προτίθενται νὰ ἀρῇσωσι τὴν Σύρον καὶ ἀ-
 ποκαταστήσωσιν ἐν Παιραιῇ. Δύω ἐξ αὐτῶν ἡγήσαντο ἐν
 Παιραιῇ ἡδὴ οἰκίας ὀξίας ὄχι μικράς.

— Ἐκ τῆς νόσου εὐλογίαις ἔλασαν πέντε ἀσθενεῖς ἤτοι
 ἡ Ἑλένη Ἀρκουλή, κατὰ τὸ Γ'. ἀστυνομικὸν τμήμα τῆς
 πόλεως, ἡ Μαριγώ Πρακλίου Ζωγράφου καὶ ὁ Δημήτριος
 Μπαζιώτης κατὰ τὸ Δ'. ὁ Ὀδυσσεύς Πατριτζιώτης καὶ ἡ
 Ἀνδρονίκη Σπύρου κατὰ τὸ Α'. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ
 δύο ἔσονται ἐν Παιραιῇ ὁ μὲν προσελθὼν αὐτόθ. ὁ δὲ ἐκ
 Λαυρίου προσελθών.

Καθ' ὅλον δὲ τὸ παρελθὸν δεκαπενθήμερον ἀπεβίωσαν
 ἐξ ἄλλων νόσων 37 ἄνθρωποι ἐξ ὧν 21 ἄρρενα καὶ 18 θύλας
 διαφόρου ἡλικίας.

— Τὴν περὶ τὴν 15 τρέχ. εὐρέθῃ εἰσεθεν τοῦ Ἀιγαι-
 οῦ Καπετάνου ἐν Παιραιῇ ἐντὸς χάνδακος τῆς ἡΐη κατα-
 σκευαζόμενης προκομαίως νεκρὸς ὁ Στυρίδων Πατρόπουλος
 ἐξ Ὑδ. καὶ κατοικῆς Κορίνθου, ἡλικίας ἐτῶν 45 καὶ μορ-
 γῆς τὸ ἐπ' ἡγήματι ὅστις μεταβάς φαίνεται ἐκεῖ πρὸς ἀ-
 νάγκην τοῦ καὶ μὴ γινώσκων τὴν ὑπερξίν τοῦ χάνδακος
 διέσθαι ἐντὸς αὐτοῦ. Εἶναι ἀξιοκατακριτοὶ ἡ ἀρμοδία ἀρ-
 χή, ἥτις δὲν ἔλαβε πρόνοιαν περὶ περιφράξεως τοῦ χάνδα-
 κος.

— Τὴν Περαιθοῦσαν Πέμπτην ἀπέβωσαν ὁ τελειόφοιτος
 τῆς Ν. μικρῆς Σχολῆς Κωνσταντῖνος Ροκάς.

— Ὁ ὑποστράτηγος Κ. Σοφίανδης, ἀρχηγὸς τοῦ ἀποβό-
 λικοῦ ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Κα. κάσου, προήχθη εἰς τὸν ἀντιστρα-
 τῆγον. Πρεσβυτέρου ἐγένετο ἐκ τῶν ἐκτεταγμένων τοῦ
 πεζικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ, Μαζαράκης καὶ Παναγιώτης
 ἀπόπουλος, ὧν ὁ ἑτερος εἶναι στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τοῦ κα.

Σ. Σ. Α. Δημοσιεύοντες τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα πι-
 στεύομεν ἀδιστακτοὺς ὅτι προθύμως τὸ κοινὸν θέλει προσ-
 φέρει τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐπιδικώμενον ἱερὸν
 σκοπὸν, τῆς διὰ λαχείου δηλονότι οἰκοδομήσεως τοῦ εἰρη-
 μένου ναοῦ, κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον δὲ εἶναι καὶ
 μέγα πρᾶγμα νὰ συνδράμη τι· 2. θεάρεστον ἔργον, δι-
 δῶν δύο, νὰ κερδίσῃ κατόπιν δέκα χιλ. δραχμῶν. Πε-
 ποίθεμεν προσέτι ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστι-
 κῶν καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος θέλουσι συστήσει εἰς τὰ συμβου-
 λία τῶν ἐνὶ ὧν μόνων τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην καὶ παρακι-
 νήσει αὐτὰ εἰς ἐν ταῖς μοναστηριακαῖς προϋπολογισμαῖς
 τοῦ 1874 συμπεριλάβωσι καὶ χρηματικὸν τι ποσὸν εἰς ἀ-
 γορὰν ἀναλόγων γραμματίων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιω-
 κομένου σκοποῦ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ • ΑΛΕΓΓΡΑΝΑ ΛΑΥΡΙΟΥ.

Ἐκτ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑται-
 ρίας, παρκαλοῦνται οἱ κύριοι Μέτοχοι νὰ καταβάλωσι
 τὴν δευτέραν δόσιν τῶν μετοχῶν αὐτῶν ἐκ φράγκων ἑκα-
 τὸν (100) ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον, κατὰ τὸ ἄρθρον

μου σημαίης, ὁ εἰλικρινὴς Βουρβῶνος ἀπάντησεν ἀπλῶς·
«Τὸ ἤξεῖρα!»

— Ἐν Παρισίῳ ἀπεβίωσεν ὁ περίφημος χειρουργὸς Νε-
λατών, ἄγων τὸ ἑξακοστὴν ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἡ φή-
μη τοῦ χρονολογεῖται ἰδίως, ὅτ' οὗτος ἐθεράπευσε τὸν Γα-
ρβελλόν, ἐκπαγλὸν ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ τὴν σφαίραν, δι' ἧς
ἐτραυματίσθη ἐν Ἀσπρημόντι. Βραδύτερον ὁ Νελατών διω-
ρίσθη χειρουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, ὅστις ἐ-
τίμα αὐτὸν δι' ἰδιαιτέρως ἐμπιστοσύνης, καὶ γερουσιαστικῆς.

— Ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἰδίως ἐν Νεοβορράκω ἐξερράγη δεινὴ
οἰκονομικὴ κρίσις, ὁμοία πρὸς τὴν ἐν Βέντῃ. Πολλοὶ σπου-
δαῖαι Τράπεζαι ἐκπύχθησαν ταυτοχρόνως εἰς κατὰστασιν
πτωχεύσεως, τὸ Χρηματιστήριον ἐκλείσθη, τὸ δὲ πλῆθος,
κατακρηθὲν ὑπὸ πανικοῦ φόβου, περιεκύκλωσε τὴν κεντρι-
κὴν Τράπεζαν, παρουσιάζον χαρτονομίσματα πρὸς ἐξπρό-
ρωσιν. Εὐτυχῶς ἡ κυβερνήσις ἐσπευσεν εἰς βοήθειαν τῶν
Τραπεζῶν διὰ τοῦ μέσου δὲ τούτου ἐλπίζεται ὅτι ἡ κρί-
σις θὰ περαιωθῇ ταχέως.

— Οἱ Καθολικοὶ ἐν Γερμανίᾳ Ἐπίσκοποι κατελήφθη-
σαν ὑπὸ μεγάλης ἀθυμίας οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ἀποδεμίᾳ τοῦ
Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ θριάμβῳ τοῦ Ρίιγκε-
νς, ὅστις ἐπὶ τέλους ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ἐπὶ τῆς ἐν
Βερολίνῳ κυβερνήσεως ὡς κανονικὸς ἐπίσκοπος τῶν Παλαιο-
καθολικῶν. Οἱ περωτισμένοι ἱερεῖς τῆς Γερμανίας, συνει-
δότες ἐκ τῶν προτέρων ὅτι, καὶ ἀρνούμενοι τὸ Ἀνσμάρτε-
τον, ἐμμένουσιν ὅμως ἐν τῇ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ταῖς
ἐφημερίδαῖς των, βουλευόμενοι νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῶν
ἰσχυρογυνάμων ἐπισκόπων των καὶ νὰ προσέλθωσιν εἰς
τὴν ποίμνην τοῦ Ρίιγκενς.

— Ὁ ἐπίσκοπος τῶν Παλαιῶν καθολικῶν Ρίιγκενς προ-
σεκλήθη εἰς Βερολίνον ἰ.α. ὁμότης τὸν νενομισμένον ὅρκον
περὶ τῆς ὑπακοῆς ἐαυτοῦ καὶ τοῦ ποιμανίου του εἰς τοὺς
νόμους τῆς πολιτείας. Ἡ αὐτοκρατορικὴ τῆς Γερμανίας κυ-
βέρνησις δὲν ἀρκεῖται εἰς μόνην τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἐπι-
σκόπου, ἀλλὰ μετὰ-φ. νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν προσεχῆ σύνο-
δον τῶν Βουλῶν δύο νομοσχέδια κανονίζοντα τῶν Παλαιο-
καθολικῶν καὶ τῶν Παπιστῶν. Τὸ μὲν πρῶτον ἀποβλέπει
εἰς τὴν σύστασιν προσιώτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσιώ-
των τῶν κοινοτήτων ὅπου ὑπάρχουσι Καθολικοὶ ἐν γένει·
τὸ δεύτερον ἀφορμᾶται περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιου-
σίας ἐν ταῖς κοινοτήτιν ὅπου ὑπάρχουσιν ἀνάμικτοι Παλαιο-
καθολικοὶ καὶ Παπισταί. Ὅπόταν οἱ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς
κοινοτήτος προϊστάμενοι, καὶ ἐν μειονότητι ὑπάρχοντες,
ἀπαιτήσωσι τὴν διανομὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας,
αὕτη θὰ γείνη αὐτῶ ἐπιπλεονεχῶς ὥστε μηδέτερος νὰ ἐμπορῇ νὰ
παραποιηθῇ διὰ ἡδυσίας. Τὸ παράδειγμα τῆς ἐν Βερολίνῳ
κυβερνήσεως θὰ μιμηθῶσι καὶ τὰ ἰδιαιτέρως κράτη τῆς Γερ-
μανίας. Ὁ παλαιοκαθολισμὸς δὲν εἶναι πλέον ἀπλῶς κίνημα
ἀντικαθολικόν, ἀλλὰ συνισταγμένη ἐκκλησία, ἥς ἡ δύναμις
ἀσθενεῖ αὐξάνει.

— Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες πικρῶνται λόγον περὶ τοῦ
ἔργου ἰγκυβισθέντος ἐν Βερολίνῳ μετρίου ἐπὶ ταῖς ἐντὸς
τῆς τελευταίας δεκαετίας νίκαις τοῦ πρωσικοῦ καὶ γερ-
μανικοῦ στρατοῦ, ἀναφέρουσιν ὅτι κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦ-
το διάστημα 37 μεγάλαι μάχαι καὶ μικραὶ συνεκροτήθη-
σαν, ἐξ ὧν δύο κατὰ τὸ 1864, ἑνὶ κατὰ 1866 καὶ 26
κατὰ τὸ 1870—1871. Ἐκ τῶν μαχῶν τούτων εἰς τρεῖς
ἠττήθησαν οἱ Πρώσοι, ἦτοι εἰς τὰς παρὰ τὴν Λαγκεσάλ-
καν καὶ Τραουτενῶν κατὰ τὸ 1866 καὶ εἰς τὴν παρὰ τῇ

Κουλμὲν κατὰ τὸν Γαλλο-Γερμανικὸν πόλεμον. Αἱ τρεῖς
μάχαι, ἦτοι ἡ τῆς Σαδοβάς, Γρεβελλόνης καὶ Σιδὰν δέον νὰ
θεωρηθῶσιν ὡς αἱ σημαντικώτεραι καὶ ἀποφασιστικώτεραι,
ὑπὸ τὴν ἑποψίαν δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαχητῶν αἱ δύο πρῶ-
ται ὑπερβαίνουσαι καὶ τὴν ἀξιωματικόνειτον παρὰ τὴν Λει-
ψὶν μάχην, ἥτις μέχρι τοῦδε ἰσχυροῦτο ὡς ἡ μεγίστη
τῶν νεωτέρων χρόνων. Αἱ παρὰ τὴν Θιομβίλλην καὶ Μάρε
Λατοῦρ ὑπῆρξαν αἱ αἱματηρότεραι τοῦ αἰῶνος. Κατὰ τοὺς
τρεῖς τελευταίους πολέμους οἱ γερμανοὶ ἔρριψαν 414,673
σφαίρας τηλεβόλων, ἐξ ὧν 357,237 κατὰ τὸν γαλλο-
πρωσικὸν πόλεμον, καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀπώλεσαν 41,
752 ἀνδρῶν, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ 4,000 ἀφάν-
των γενομένων· ὁ ὅλικός δὲ ἀριθμὸς τῶν πεσόντων ἀπὸ
τοῦ 1864 ἀνέρχεται εἰς 50,000. Κατὰ τὸν τελευταῖον
πόλεμον ἠλώθησαν πολιορκηθεῖσαι 26 ὁχυρὰ πόλεις, ἐν
οἷς οἱ Παριεῖοι, ἡ μεγαλειτέρα ὁχυρὰ πόλις τοῦ κόσμου καὶ
τὸ Μάιν καὶ Στρασδοῦργον, τὰ ἰσχυρότερα φρούρια τῆς
Γαλλίας. Κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους πολέμους οἱ ἔχθροι
τῆς Πρωσίας ἀπώλεσαν, 6,400 τηλεβόλα, ἐξ ὧν 1,700
ἐκυριεύθησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης· ἔλαβον δὲ οἱ
Πρώσοι 26 Δανικὰς σημαίας, 13 Αὐστριακὰς, Βαρβαρι-
κὰς, Σαξωνικὰς καὶ Βιρτεμβουργικὰς, καὶ 95 Γαλλικὰς. Ἠχ-
μαλώτησαν δὲ 7000 ἀνδρῶν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1864-
40,000 κατὰ τὸν τοῦ 1866, καὶ 600,000 κατὰ τὸν τοῦ
1870—1871, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ στρατοῦ
τῶν Παριεῖων, ὅστις δὲν ἀπιστάλη εἰς τὴν Γερμανίαν· ἀ-
πώλεσαν δὲ δύο τηλεβόλα εἰς Λαγκεσάλκαν, μίαν σημαίαν
εἰς Διζὸν καὶ 83 τηλεβόλα κυριευθέντα ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Σπουδαῖα.

Παρακαλεῖται ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Μεγάρων
κ. Δῆμος Ἀρκουδάρης νὰ παύσῃ ζημιῶν ἡμᾶς διὰ τῆς κα-
τακρατέσεως τοῦ πρὸς τὸν ἐν Σαλαμῖνι συνδρομητὴν ἡμῶν
κ. Βιρβίλιν ἀποστελλομένου φύλλου τῆς «Αὐγῆς». Ἐντι-
μότερον καὶ εἰλικρινέστερον ἦθελεν εἶσθαι δι' αὐτὸν εἰὰν ἐ-
ζήτει νὰ τῷ ἀποστέλλωμεν δωρεάν τὸ φύλλον μας ἢ νὰ
σφετερίζεται ξένην περιουσίαν, ἣν εἶναι διατεταγμένος νὰ
ἀποδίδῃ ἀσφαλῶς εἰς τὸν κάτοχον. Πιστεύομεν νὰ μὴ λά-
βωμεν ἀφορμὴν νὰ ἐπικρίνωμεν πρὸς χάριν τοῦ φίλου μας
βουλευτοῦ Μεγαρίδος κ. Μαλῆα.

— Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Ν. Γιατρόπουλος καὶ Χρ.
Ῥάγκος νὰ μᾶς πληρώσωσιν, ὅτι ὀφείλουσιν.

Ἐπαύτως παρακαλεῖται ὁ διδασκαλὸς κ. Γεώργιος Βερ-
σόπουλος νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας διὰ τὸ καλὸν
τοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ δανισταὶ τῆς πτωχεύσεως Ἀντωνίου
Φιλιππαίου νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐν τῷ δικαστικῷ καταστή-
ματι τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν ὡς ἐμποροδικῶν καὶ ἐνώ-
πιον τοῦ εἰσπλητοῦ Σωτῆρ. Τοῖγκρη τὴν 21 7ερίου ε. ε.
ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἵνα προβῶσιν εἰς
τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων.

Ἀθῆναι τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1873.

Ὁ Πληρεξ. τοῦ πρωσικοῦ συνδίκου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΛΑΜΠΡΑΚΙΟΣ.

Βερνίκου Αλέξανδρου. Εκ τῶν ἐν τῷ πολιτικῷ κλάδῳ προεδριάζοντων ἄξιον μνείας εἶναι τὸν Κ. Αλέξανδρου Βασιλείου, δευτέρου γραμματέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ῥωσικῆς πρεσβείας, καὶ τὸν Κ. Αλέξιον Τατίσεφ, γραμματέως τῆς βασιλείας τῶν Ἑλλήνων.

— Καθὰ γράφουσιν ἐκ Γουθίου, στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, πληροφορηθέν ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Πανίτοφ ἐκρύπτετο ὁ ἐπὶ ἀποκρίσιν φόνου κατὰ τοῦ ἐπαρχοῦ Γουθίου, κατ' ἐγγύλην Ἡλίας Κοσονάκος, ἀδελφὸς τοῦ βουλευτοῦ Κ. Κοσονάκου, μετ' ἑξῆς ἐκεῖ μετ' ἄλλων πολιτῶν πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ. Ἀλλ' εἰ χωρικοὶ ἅμα ἰδόντες τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἠπειλήσαν αὐτὴν ὅτι θὰ πυροβολήσωσι κατ' αὐτῆς ἐὰν εἰσέλθῃ ἐν τῷ χωρίῳ. Τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἀνεχώρησε τότε μὴ θελήσας νὰ διυνώτῃ τὰ πράγματα· ὁ δὲ φυγόδικος τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῇ 50 χωρικῶν ἐξήλθε τοῦ χωρίου ἀπελθὼν εἰς ἄλλο μέρος. Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸ οἱ κάτοικοι ἐπαρχιῶν τινῶν προταταυόμενοι ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν περιηλθόντες εἰς θέσιν ἀπογνώσεως.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Πατρῶν ὁ φοιτητὴς τῆς Νομικῆς ἀξιόλογος νέος κ. Ἀχιλλεὺς Χατζῆς.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μονάχου ἀπὸ 12]24 76ρίου. «Ἐνταῦθεν οὐδὲν νεώτερον. Ἡ χολέρα πλησιάζει νὰ ἐκλείψῃ, διότι μόλις 2 ἢ 3 κρούσματα καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμβαίνουν. Τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Βυρρίας. Τὸ ψόφος ἤρξατο, 7—10 βαθμοὶ ἄνω τοῦ μηδενικοῦ. Εἰς Οὐγκάρια, τῆς Αὐστρίας αἱ μέχρι τοῦδε θάνατοι ἐκ χολέρας ἔφθασαν εἰς 104,000».

— Κατ' αὐτὰς μεταξὺ τῆς τουρκικῆς καὶ ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ψυχρότητι, ἥς ἀδελφὸν τὸ ἀποβλάσκον, διὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν. Κακούργοι τινες εἶχον ληστεύσει πλησίον τοῦ Γαλαζίου τὸ ταχυδρομικὸν λεωφορεῖον τῆς κυβερνήσεως. Ἐκ τῶν ληστῶν ἐκείνων τινὲς εἶχον συλληφθῇ παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας, οἱ λοιποὶ ὁμῶς διαβάτες τὸν δρόμον κατέφυγον ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ἰδάρου. Ἡ ρουμανικὴ κυβερνήσις πολλὰκις εἶχε ἀποσταθῇ πρὸς τὴν Ἰψ Πόλιν ἐξακολουθεῖν τὴν παράδοσιν τῶν κακούργων ἐκείνων ὅπως τιμωρηθῶσιν. Ἡ κυρίαρχος ὁμῶς δύνανται ἀπεποιήσῃ νὰ παραδώσῃ αὐτούς. Ἐν τούτῳ συνέπεσε ὥστε διὰ κακούργου ὀθωμανοῦ, διαπράξαντος ἐν τῷ τουρκικῷ ἰδάρι κακούργημα τι, νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν. Ἡ Τουρκικὴ κυβερνήσις ζητεῖ τὴν παραδοσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ρουμανικὴ ἀποποιεῖται νὰ τοῦ παραδώσῃ ἀπαιτούσα προαγουμένως τὴν παραδοσιν τῶν εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος καταφυγόντων ἐκ Ρουμανίας κακούργων.

— Ἀπεγορεύθη ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἡ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀδωνων ἐξέγερσις αὐτῶν ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου.

— Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐξοκολουθοῦσι περιέχουσαι εἰδήσεις περὶ τῆς προσεχέως τοῦ στρατάρχου Βαζαίν δίκης. Ἡ μελέτη εἶ, ὅτι οἱ δικηγόροι ἀσχολοῦνται πάρος τὰς ἡμέρας, δὲ εἶναι ἔργον ὀλίγων ὥρων· οἱ 262 καταθέσεις τῆς κατηγορίας ἀποτελοῦσι 1000 ἑγγράφα, εἰς ἀξίαν προστίθενται τὰ τῆς υπερασπίσεως συμποκοῦμενα εἰς 3000 περίπου, ἢ τοὶ ὅλῳ 4000 ἑγγράφα, ὧν ἀντίγραφα ἐπεδόθησαν τῷ κατηγορουμένῳ.

— Ἐν τῇ ῥωσικῇ ἐπαρχίᾳ Σαμάρα ἐπὶ ταῖς 28 ἔτι επικρατεῖ ἀφορία, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς περιέστησαν εἰς πενιὰν πείναν, καθόσον ἡ γῆ ἐξηράνθη παντελῶς, ὡς εἰ

κατὰ τις ἀρῇ ἐπὶ τὴν παραγωγὴν αὐτῆς δύναμιν. Ἐτέρωθεν ἐκ τινος ἐκθίσεως ἡ ἐδημοσίευσεν ὁ κόμης Τολστόϊ, περιγραφὰς ἐσχατίας ἐπαρχίας τινὸς τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἐκ τινῶν εἰδήσεων δημοσιευομένων ὑπὸ τῆς ῥωσικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἀκαδημίας, ἡ δυστυχία παρὰ τοῖς κατοικοῖς μερῶν τινῶν τῆς αὐτοκρατορίας ἐφθασεν εἰς ἀκρότατον σημῖον μικρὴν ἀπέχουσα τοῦ λιμοῦ. Οὕτω μεταξὺ ἄλλων, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Μασλάεφ, περιεχούσῃ 333,000 ψυχῶν, ἀποτυχοῦσι καθ' ὅλοκληρίαν τῆς ἐσοδείας, οἱ κάτοικοι ὅπως διατηρηθῶσι κατήργησαν τὸν ἐσπερινὸν δείπνον, πρὸς δὲ κατασκευὴν τοῦ ἄριτου αὐτῶν εἰς τὸν ἐκ σικαλῆως ἄλευρον ἀναμιγνύουσι διάφορα χόρτα καὶ φλοιὸς δένδρων. Τὴν ἐκ τῆς στερήσεως ταύτης ταλαιπωρίαν αὐτῶν ἐπιείναι ἐτι μᾶλλον ἡ εὐλογία καὶ ὁ ὕψος, ἐτι δὲ καὶ ἡ ἐπιζωοτία, ὥστε ὁ λαὸς χωρίων ὀλοκλήρων εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην ἵνα μεταναστεύσῃ καὶ ζητήσῃ ἀλλασχοῦ ἔργασίαν πρὸς μόνην τὴν διατροφὴν αὐτοῦ.

— Νῦν μόλις ἐγένετο ἀκριβῶς γνωστὸς ὁ κατάλογος τῶν βραβευθέντων ὑπὸ τῶν ἀγωνοδικῶν τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐκθεμάτων. Εἰς ἐπισημοῦς ἐκθετῶν 26,002 ἐκριθσαν ἄξιαι βραβεύσεις. Κατὰ τόπους τὰ βραβεύματα διαιροῦνται ὡς ἑξῆς:

Ἦ-ωμ. Πολιτεία	Βραβεύματα	Ἦ-ωμ. Πολιτεία	Βραβεύματα
Βέλγιον	612	Μόναχον	9
Βρασσαίαν	202	Ὀλανδία	284
Σινική	118	Αὐστρία	569
Δανία	309	Περσία	29
Γερμανία	5066	Πορτογαλία	431
Αἴγυπτος	75	Ῥωμανία	238
Ἀγγλία	1156	Ῥωσία	1081
Γαλλία	3142	Σα-δὲ-Βίχαι Νήσοι	8
Ἑλλὰς	183	Σιάμ	1
Οὐγγαρία	1604	Ισπανία	1157
Ιταλία	1908	Τουρκία	407
Ιαπωνία	217	Ἑλβετία	723
Σουηδία καὶ Νορβηγ.	534	Μαχαδασκάρ	10

Μαρόκον, Τύνις, Τρίπολις βραβεύματα 20

Δημοκρατίαι νοτίαις Ἀμερικῆς » 44.

— Ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο οἱ μοναρχικαὶ παρασκευαζόμενοι, ὅπως ἐπιτελέσωσιν, ἅμα τῇ συγκαλίσει τῆς Ἐθνοσυμβουλῆς, τὴν Παλινέσθωσιν· προσποθοῦσι δὲ ἰδίως νὰ παίσωσι τὸν κόμην Σαμώρ νὰ στέρξῃ ἀναποφύετους τινὰς παραχωρήσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπελθόντες εἰς Φρανκφούρτην ἐπιτροπὴ ἐξ ἐγκρίτων μοναρχικῶν. Ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς τοῦ εἴσου τῶν Βυρβάνων, καίπερ δεχθεὶς αὐτοὺς φιλοφρόνως, ἐφάνη ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον ζήτημα ἀνταπάσιτος. «Οἱ ἐχθροὶ μου, εἶπε, διαδίδουσιν ὅτι ἡ ἐπανάστασις μου θὰ ᾔνοι τὸ σύνθημα θεραστικῶ πολέμου. Ἀλλ' ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας πρέπει νὰ ᾔνοι εἰρηρικὴ καὶ ἐπανορθωτικὴ καίπερ δὲ ὡς εὐσεβὴς καθολικὴ, δὲ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ διακαυδέσω τὴν τύχην αὐτῆς χάρις ἀγῶνος, ἱεροῦ μὲν, ἀλλὰ ξένου.» Οἱ ἀφορᾷ τὸ μέλλον πολιτεύσει τῆς Γαλλίας, ὁ κόμης ὑπεβλήθη εἰς ὁ Χάρτης τοῦ 1814, ἀναθεωρούμενος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἐθνοσυμβουλῆς, ἐκπληροῖ πάσης τῆς νομίμου ἐξουσίας. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς σιμαίας ὁ κόμης ἐφάνη ἀνένδοτος. Ἐνὸς τῶν ἀπεσταλμένων παρατηρητῶν ὅτι «ἡ Ἐθνοσυμβουλὴς δὲν εἶ ἀναγκαστὴς τὴν μοναρχίαν ἀπὸ τῆς τριχρῶ-